د سليمان ښکلي غزلونه

د کتاب پېژندنه

د سليمان غزلونه د ښکلو شعرونو يوه مجموعه ده چې عاشق او معشوقه د يو او بل صفت کوي. په اصلي عبرانئ کې دا کتاب د سليمان په نامه نومول شوی دی.

يهوديان وايي چې د سليمان غزلونه د خدای او د هغه د غوره شوي قوم ترمنځ اړيکه بيانوي. د

مسیح پیروان وایي چې د سلیمان غزلونه د عیسی مسیح او د کلیسا تر منځ یوه روحاني اړیکه ده. د سپېڅلي کتاب پوهان په دې باندې پوهیږي چې د دې کتاب غزلونه په پوره توګه د مینې د شعرونو په شان دي چې په لرغونې یا پخوانۍ زمانه کې په اسراییلو کې پیدا شوي دي.

په دې شعرونو کې یو عاشق او یوه معشوقه د یو بل سره خپله مینه څرګندوي او د اورشلیم ښځې د هغوی د مینې ستاینه کوي.

کېدای شي دا عجیبه بنکاره شي چې په یو سپېڅلي کتاب کې د مینې په هکله خبرې وکړي، خو واده د ژوند یوه مهمه برخه ده چې د خدای له خوا پلان شوې ده.

د موضوعګانو لست

لومړی غزل: یو او بل ته د مینې ځرګندول: ۱:۱ – ۲:۷

دوهم غزل: د عاشق او معشوقې لېوالتیا یو او بل ته: ۲:۸ – ۳:۵

دریم غزل: د عشق خوند: ۳:۶ – ۵:۱

څلورم غزل: د ښېلتون رنځ او پیوستون ته لېوالتیا: ۵:۲ – ۶:۳

پنځم غزل: د عاشق او معشوقې توصیف یو او بل ته: ۶:۴ – ۸:۴

شپږم غزل: د تلپاتې مینې څرګندول: ۸:۵–۱۴

۱ د سلیمان ډېر ښکلی غزل.

لومړی غزل: یو او بل ته د مینې څرګندول

معشوقه

۲ په خپلو شونډو سره ښکل کړه ما

ځکه چې خوندوره ده مینه ستا

له شرابو څخه ډېره

۳ ستا د عطرو خوشبويي ده ډېره خوندوره

ستا نوم دی د هغو
عطرو په شان

چې خپرېږي هرې خواته

نو ځکه پېغلې درسره
کړي مینه

۴ ما د ځانه سره بوځه ځه چې
تښتو

ته مې پاچا شه او ما
بوځه خپل د خوب
کوټې ته

د اورشلیم پېغلې

څومره خوشحاله یو مونږ ستا
دپاره ای پاچا

مونږ به ستاینه ستا د
مینې کوو له شرابو
زیاته

په رښتیا پېغلې مییینې
دي په تا

معشوقه

۵ ای د اورشلیم پېغلو زه توره
یمه خو ښکلې یمه

داسې توره یمه لکه
خېمې د قیدار

او داسې ښکلې یمه
لکه پردې د
سلېمان د خېمې

۶ ما ته مه ګورئ ځکه چې
توره یمه

لمر تور کړې دی

پوستکی زما

زما ورونه وو په قهر راباندې

او کړم يې مجبوره چې ساتنه
وکړم

زه د انګورو د باغ

نو په خپل ځان باندې
مې ونه کړ پام

٧ ما ته ووايه اې جانانه زما

خپله رمه دې څروې

چېرته؟

چېرته پرېږدې ته خپله رمه
غرمه کې

چې ارام وکړي؟

زه ولې شمه سرګردانه د
فاحشې په شان

او وګرځمه ستا د
دوستانو په رمو
کې

عاشق

٨ ای په ټولو ښځو کې ډېرې
ښکلې ښځې

که چېرې نه پوهېږې

نو تعقیب کړه د رمې د
پلونو نښې

او وڅروه خپلې څوانې وزې

ته د شپنو د خېمو په
خوا کې

٩ ته ډېره ښکلې يې محبوبې
زما

د هغې اسپې په شان

چې کشوي جنګې
ګاډۍ د فرعون

١٠ څومره ښايسته دي اننګي
ستا

او لکولی غوږواليو
ستا

ځومره ښکلې ده غاړه ستا

په تار د جواهرو

۱۱ مونږ به کړو جوړې د سرو
زرو غوږوالی درته

او مرۍګانې د سپینو
زرو درته

معشوقه

۱۲ پاچا پروت دی په خپل کټ
کې

او دی نشه شوی هغه
زما د عطرو په
بوی

۱۳ زما جانان دی لکه کڅوږه د
مر

شپه تېروي زما په
سینه باندې

۱۴ زما جانان دی د نکریزو د
ګېډی په شان

چې راشنې کیږي د

انګورو په باغونو
کې

د عين‌جدي

عاشق

۱۵ ای محبوبې زما څومره
ښکلې يې ته

څومره ښکلې يې ته

سترګې دې دي لکه
کوترو په شان

معشوقه

١۶ ای جانانه زما څومره ښکلې يې ته

څومره زړه وړونکې يې ته

شنه وانښه به وي زمونږ بستره

١٧ لړګي د سبر به وي

زمونږ د جونګړې

تيران

او د نښتر ونه به وي

زمونږه چت د کوټې

١ زه د شارون د ډاګ یو

ځنګلي ګل یمه

او د درو د لاله ګل

یمه زه

عاشق

٢ لکه اغزو کې د لاله ګل په

شان

داسې زما محبوبه ده د
پېغلو منځ کې

معشوقه

٣ لکه چې ونه د منهو وي د
ځنګل په منځ کې

داسې زما جانان دی د
ځوانانو منځ کې

کښېنم خوشحاله د هغو د
سیورې لاندې

او مېوه يې خوري
لګيږي زما په
خوله کې

۴ هغه زه راوستلم د مېلمستيا
سالون ته

او بيرغ د عشق يې
زما په سر ودراوه

۵ ما قوي کړئ په کشمشو
باندې

او تازه مې کړئ په

منو باندې

ځکه زه ستا په مینه
کې ناروغه یمه

۶ د هغه چپ لاس دی زما د
سر لاندې

او په ښي لاس هغه ما
غېږ کې نیسي

۷ ای د اورشلیم پېغلو تاسو
قسم وخورئ

په غرڅو او ځنګلي
هوسیو باندې

تر هغې چې وخت سم
نه وي مینه مه
راویښنوئ

دوهم غزل: د عاشق او معشوقې لېوالتیا یو او بل ته

معشوقه

⑧ واورئ زما د جانان اواز

ګورئ هغه دی راروان

هغه ټوپونه وهي غرونو باندې

او وهي منډې په
غونډيو باندې

٩ زما جانان دی د غرڅه او یا
د هوسۍ د بچي په شان

ګورئ هغه ولاړ دی د
دېوال شاته

هغه ګوري د کړکۍ نه

په ځير ګوري د

پنجرې نه ⑩ زما
جانان زما سره
خبرې وکړې او
راته ویې ویل:

عاشق

زما محبوبې راپاڅه ای زما
ښایسته محبوبې

ما سره لاړه شه

⑪ ګورئ ژمی تېر شو

نور به نه وي باران

١٢ شول رانبکاره ګلان په ځمکه
باندې

او رارسېدلی وخت د
سندرو

اورېدل کیږي زمونږ
وطن کې د کوترو
اواز

١٣ مېوه نیسي د انځرو ونې

غوټۍ نیولې د انګور
تاکونو

او ورکوي خوشبويي

زما محبوبې راپاڅه ای زما
ښایسته محبوبې

ما سره لاړه شه

۱۴ ای کوترې زما چې ته پټېږې
د ګټونو په چاودونو

او د ګړنګ په

چاودونو کې ته

پرېږده چې وګورمه مخ ستا

پرېږده چې واورمه
اواز ستا

ځکه چې خوږ دی ستا اواز

او ښکلی دی مخ ستا

معشوقه

15 ګیدړان ونیسه زمونږ دپاره

واړه ګیدړان چې
خرابوي زمونږ
تاکونه

ځکه غوټې نیولې
زمونږ تاکونو

۱۶ جانان زما او زه د جانان یم

د لاله ګلونو منځ کې
خوند اخلي هغه

۱۷ ترخو رارسي سهار او
ورکیږي تیاره

ما نه لاړ شه زما جانانه
لکه غرڅه په شان

یا د هوسۍ د بچي په
شان په سختو غرونو
باندې

١ د شپې چې زه ومه پرته خپل
کټ کې

ما کولو ارمان د هغه
چا سره چې مینه
لرم

ما کاوه د هغه ارمان

خو هغه رانغی

٢ زه به پاڅېږم اوس او وبه

ګرځم په ټول ښار کې

په کوڅو او په

چوکونو کې

وبه ګرځم د هغه چا پسې

چې کوم ورسره مینه

وګرځېدم زه په هغه

پسې خو پیدا مې

نه کړ

٣ څوکیدارانو ولیدلم زه

کله هغوی چې
ګرځېدل په ښار
کې

ما پوښتنه وکړه چې تاسو
لیدلی هغه کس

چې لرم ورسره مینه؟

٤ څنګه چې لېرې شوم هغوی

نه

ما هغه کس پیدا کړ
چې مینه لرم
ورسره

هغه مې کلک ونیوه او ما
پرېنښوده چې لاړ شي

وروسته مې هغه
راوستلو د خپلې
مور کور ته

هغې کوټې ته چې مې

مور وم زېږولی په
کې

٥ ای د اورشليم پېغلو تاسو
قسم وخورئ

په غرڅو او ځنګلي
هوسيو باندې

تر هغې چې وخت سم
نه وي مينه مه
راويښنوئ

دريم غزل: د عشق خوند

۶ هغه څه شی دی چې راروان
دی له بیابان نه

اوچتیږي دوړه لکه
ستنې د لوګي په
شان

چې راروان دی د مر د عطرو
او قیمتي خوشبویی سره

د هغو ټولو خوشبویی
سره چې سوداګر

يې راوړي

۷ ګورئ دا دی روان تخت د
سليمان

چې بدرګه کيږي د
شپېتو قوي کسانو
سره

د اسراييلو د قوي
عسکرو سره

۸ هغوی سمبال دي ټول په
تورو باندې

او دي ماهر په جنګ
کې

د هر يو سره ده توره او تيار
دي

چې دي تيار د شپې
حملې دپاره

٩ دی جوړ کړی روان تخت
سليمان پاچا

د خپل ځان دپاره د
لبنان له لرګو

١٠ د هغه پایې یې وپوښلې په
سپینو زرو باندې

شا یې له سرو زرو
څخه

او چوکۍ یې د
بانجاني پوښ څخه

دننني برخه یې سینګار شوې
وه په مینه

د اورشلیم د پېغلو له
خوا

١١ بیرون راوځئ ای د صهیون پېغلو!

او وګورئ سلیمان پاچا ته

هغه تاج چې مور يې ایښی ؤ په سر ورته

د هغه د واده په ورځ

د هغه د خوشحالی په ورځ

عاشق

١ ای زما محبوبې څومره ښکلې یې ته

څومره ښکلې یې ته

سترګې دې دي لکه کوترو په شان

ښکاري ستا د ټیکري تر شا

ستا ویښتان وهي څپې لکه رمه د وزو

چې راکوزېږي د
جلعاد د غره نه

٢ ستا غاښونه دي سپينو مېږو
په شان

چې ورې ترې لېرې
شوې او وينځل
شوې وي

هر يو غاښ دې دی جوړه د
بل يو غاښ سره

يو يې هم نه دی ورک

۳ شونډې دې د سرې
ټوټې په شان

خوله دې ده ښکلې

ستا اننګي دي د سرو انارو په
شان

چې ښکاري ستا د
ټیکري شاته

۴ ښکلې ده غاړه ستا داود د
برج په شان

ستا غاړکې ده
ځړېدلې هلته

د جنګیالیو د زړو
سپرونو په شان

۵ ستا سینې دي د غرڅه
غبرګوني بچیو په شان

چې څرېږي د لاله
ګلانو منځ کې

۶ ترڅو رارسي سهار او
ورکیږي تیاره

زه به ورشمه د مر غره
ته

او د قيمتي خوشبويۍ
غونډۍ ته

٧ ته بيخي ښکلې يې زما
محبوبې

نشته هيڅ عيب په تا
کې

٨ ما سره راشه ای زما ناوې د
لبنان نه

ما سره راشه د لبنان د
غره له څوکې

شه راکوزه د امانه د غره له
څوکې

د سنیر یعنې د حرمون
د غره له څوکې

چېرته چې دي د زمرو
غارونه

او د پړانګانو غونډۍ

٩ زما محبوبې زما ناوې ما نه
دې وړی دی زړه

په یو نظر دې زما زړه
وړی دی

او د غاړکی یو غمی
چې اچولې دې ده
په خپله غاړه

١٠ څه خوندوره ده ستا مینه

ای زما محبوبې زما
ناوې

ځومره ښه ده د شرابو نه ستا
مینه

او د هرې بلې
خوشبويي نه ستا
عطر

١١ زما ناوې ستا د شونډو نه
شات راځاځي

دي پراته شات او
شيدې ستا د ژبې
لاندې

داسې خوشبويي
راځي ستا کاليو نه
لکه سروې د لبنان

١٢ ته زما باغچه يې ای زما
محبوبې زما ناوې

خاصه چينه يې ته او
پټه شوې فواره يې
ته

١٣ ستا نيالګي دي د انارو باغ
په شان

د خوندورو مېوو نه
ډک

او پرېمانه بوټي چې حاصل
ورکوي

د نکریزو او خوشبویه
عطرو په شان

۱۴ تا کې شنه کیږي خوشبویه
عطر او زعفران

دالچیني او هر ډول
خوشبویه بوټي

لکه مر او عود او تول ډېر
خواږه عطرونه

۱۵ ته چینه یې د باغ او د تازه
اوبو څاه

ویالې چې رابهیږي د
لبنان له غرو نه

معشوقه

۱۶ راوالوځه ای د شمال باده

او راشه ای د جنوب باده

راوالوځه زما په باغ باندې

او خپره کړه خوشبويي د

هغه هرې خواته

خپل باغ ته راشه زما جانانه

او خوندوره مېوه د هغه

وخوره

عاشق

١ ای زما محبوبې ای زما ناوې

راغلم زه تا ته يعنې

خپل باغ ته

راټولوم زه مر او عطر خپل

زه خورمه خپل شات
د ګبين سره

ښنمه شراب او
شيدې خپلې

د اورشليم پېغلې

ای عاشقانو وخورئ او
وښنئ

او شئ نشه مينه کې

څلورم غزل: د بېلتون رنځ او پېوستون ته لېوالتيا

معشوقه

٢ زه وم ويده خو زړه مې ؤ
بېداره

اواز مې واورېده د
خپل جانان

چې ټکوي دروازه او
وايي

عاشق

زما مینې زما محبوبې ما
پر پړده چې رانئوڅم

زما محبوبې ای زما
کوترې ته چې
کامله یې

لوند شوی سر زما په پرخه
باندې

او د شپې پرخې مې
لامده کړي دي

ويښتان

معشوقه

٣ ما خپل کالي وويستل

څنګه کولای شم چې
بيا يې واغوندم؟

ومې وينځلې خپلې پښې

څنګه کولای شم چې
بيا يې کړم چټلې؟

۴ هغه وکړه زما جانان چې

کړي خلاصه دروازه

نو لړزېده مې زړه هغه
دپاره

٥ زه راپاڅېدم چې کړم خلاصه
دروازه

د خپل جانان دپاره

زما د لاسونو نه په څڅېدو
شول مر

زما له ګوتو څڅېدل

ښکلي مر

کله چې ما راښکلو د
دروازې قلفک

۶ ما دروازه خلاصه کړه خپل
جانان ته

خو هغه تللی ؤ

ډېر مې غوښته چې اواز د
هغه واورم

هغه مې ولټاوه خو

پیدا مې نه کړ

ما ورته وکړ اواز خو
هغه رانه کړ ځواب

٧ څوکیداران چې ګرځېدل په
ښار کې

زه یې پیدا کړم

هغوی زه ووهلم او زخمي
یې کړمه

زما نه یې لېرې کړ

پوړنی څوکیدارانو

چې ساتنه یې د ښار د
دېوالو کوله

٨ ای د اورشلیم پېغلو ما سره
وکړئ قسم

که مو پیدا کړلو جانان
زما

نو ورته ووایئ چې

زه ستا په مینه کې

ناروغه یمه

د اورشلیم پېغلې

٩ ای په ټولو ښځو کې ښکلې
ښځې

ولې د نورو نه بهتر
دی جانان ستا

ستا جانان څه برترې لرې له
نورو څخه

چې مونږ ته د هغه په

سر قسم راکوې؟

معشوقه

۱۰ زما جانان دی ښکلی او
صحتمند دی

او دی ډېر غوره هغه د
زرګونو خلکو
څخه

۱۱ د هغه مخ ځلیږي سوچه
سرو زرو په شان

ویښتان یې دي ول په
ول

او دي تور لکه کارغه
په شان

١٢ د هغه سترګې دي لکه کوترو
په شان

چې وي ناستې د
ویالو په غاړه

داسې سپینې لکه شیدو په
شان

چې وي ناستې د ډنډ
په غاړه

١٣ اننګي دي د هغه خوشبویه د
هغه باغ په شان

چې وي ډک د
خوشبویه بوټو
څخه

تولیدوي هغه
خوشبویه عطر

د هغه شونډې دي د لاله

ګلونو په شان

چې ترې خاځي عطر
د مر

۱۴ د هغه متې دي د سرو زرو
میلو په شان

چې سینګار شوې په
جواهرو باندې

بدن یې ښوی دی د فیل
غاښونو په شان

چې سینګار شوی په
لاجوردو باندې

۱۵ د هغه پښې دي د مرمرو د
ستنو په شان

چې لګېدلې د سرو
زرو په پایو کې

د هغه شکل دی لبنان د
غرونو

او د سبر د لوړو ونو
په شان

۱۶ ډېر خوارہ دي ښکلول د هغه

په هر لحاظ دی زړه

راښکونکی هغه

نو ای د اورشليم پېغلو

زما جانان دی هغه او دی

ملګری زما

د اورشليم پېغلې

۱ ای په ټولو پېغلو کې ښکلې

پېغلې

جانان دي چېرته
تللی؟

په کومه لاره تللی؟

چې لاړ شو تا سره او
ولټوو هغه

معشوقه

٢ زما جانان راغلی ما ته یعنې
خپل باغ ته

هغه ځای ته چې شنه

کیږي د عطرو
بوټي

چې وخروي خپله رمه په باغ
کې

او تري راټول کړي د
لاله ګلونه

③ جانان زما او زه د جانان یم

څروي هغه خپله رمه
د لاله ګلانو منځ
کې

پنځم غزل: د عاشق او معشوقې صفت یو او بل ته

عاشق

۴ ته یې ښکلې لکه ترصه د
ښار په شان

او یې ښکلی د
اورشلیم په شان

داسې شانداره یې ته چې وي

لښکر د بیرغونو سره

۵ سترګې دې واړوه له ما نه

لېونی کړی یمه ستا

سترګو

ستا ویښتان وهي څپې لکه

رمه د تورو وزو

چې راکوزېږي د

جلعاد د غره نه

۶ ستا غاښونه دي د سپینو

مېږو په شان

چې وينځل شوي وي
تازه

هر يو غاښ دې دی جوړه د
بل يو غاښ سره

يو يې هم نه دی ورک

٧ ستا اننګې دې د سرو انارو
په شان

چې ښکارې ستا د
ټيکرې لاندې نه

٨ په شپېتو ملکو او اتیا وینځو
کې

او بې‌شمېره پېغلو کې

٩ زه خوښوم خپله کوتره چې
کامله او بې‌مثاله ده

چې ډېره خوښه ده د
خپلې مور سره

په هغه چا ده ګرانه
چې زېږولې یې ده

کله چې پېغلې ویني هغه نو
مبارکه یې ګڼي

ملکې او وینځې هم
کوي ستاینه د هغې
او وایي

١٠ هغه څوک ده چې ځلیږي په
شان لکه د سهار رڼا

لکه سپوږمۍ په شان
ښکلې او د لمر په
شان ځلیږي

ده شانداره هغه داسې
چې وي لښکر د
بيرغونو سره؟

معشوقه

١١ زه د چارمغزو باغ ته لاړمه

چې ووينم نوي شنه
بوټي په دره کې

او ووينم ايا انګورو دي نيولې
غوټۍ

چې انارو دي نيولي
ګلان او که نه

١٢ زه له هيجانه رپېدلم

لکه سپره چې يمه
شاهي ګاډۍ کې

د اورشليم پېغلې

١٣ بېرته راشه او راشه بېرته ای
د شولم د کلي پېغلې

بېرته راشه او راشه بېرته

چې مونږ دې وګورو
بیا

معشوقه

ولې ګورئ ما ته د شولم پېغلې
ته

چې کړم ګډا د نورو
خلکو سره؟

عاشق

① ای د شهزاده لورې!

ښومره ښکلې ښکاري
پښې دې په څپلیو
کې

ستا ګرد ورنونه دي جواهراتو
په شان

چې وي جوړ کړي یو
ماهر کسبګر

٢ ستا د نامه غوټۍ ده شرابو
جام په شان

تل ډک دی د شرابو

ښخه

ستا خپټه ده لکه د غنمو د
ډېرى په شان

چې خنډه يې ده د
لاله ګلونو په شان

٣ ستا سينې دي لکه

د غرخه غبرګونو بچيو
په شان

٤ ستا غاړه ده لکه د عاج د

مناري په شان

او ځلېدونکې دي ستا
سترګې د حشبون
د ډنډونو په شان

هغه ډنډونه چې نژدې
دي دروازې ته د
بیت‌ربیم

پوزه دې جګه ده لکه برج د
لبنان

چې دمشق ته مخامخ

دی

۵ سر دې لوړ دی د کرمل د
غره په شان

ستا وینبتان دي د
شاهانه پردې په
شان

پاچاهان هم دي
اسیران ستا د
وینبتو په تارونو
کې

۶ ای زما محبوبې ثومره
ښکلې او په زړه پورې یې ته

ثومره یې ډکه له
خوشحالیو ثخه

۷ قد دې دی لکه د خرما ونې
په شان

ستا سینې دې لکه
غونچې د مېوې

۸ ما ویل چې زه به خېژم د
خرما ونې ته

او لاس به وهمه په
مېوه د هغې

ستا سینې دې وي د انګورو
د غونچو په شان

او خوشبویي دې د
خولې وي لکه مڼو
په شان

٩ دې ښکلول دې
خوندور د ښو شرابو
په شان

معشوقه

پرېږده جاري شي دا شراب
زما د جانان خواته

چې وبهيږي په شونډو
او غاښو د هغه

١٠ زه د جانان يم

او هغه ما غواړي

١١ زما جانانه راځه چې لاړ شو
د ښار نه بهر

او تېره کړو شپه د
نکریزو د بوټو
لاندې

١٢ راځه چې پاڅېږو سهار
وختي او لاړ شو انګورو باغ
ته

چې وګورو غوټۍ
نیولې دي تاکونو
که نه

او ګلان نیولي دي تاکونو که
نه

او چې انارو ګلان
کړي که نه

هلته به وښنايم تا ته زه
خپله مينه

۱۳ ورکوي هلته مړهغونې بوټې
خوشبويي خپله

او ټولې ښې مېوې دي
زمونږ دروازې سره

اى زما جانانه ما ساتلي تا ته

زاړه او نوي خوندور
شيان

١ کاشکې ته وای زما ورور

چې مې مور ورته تی
ورکړی وای

چې مې ليدلې ته بيرون له
کور نه

ما ښکلولې به ته او
چا به نه رټلم

٢ بیا به ببولې ما د خپلې مور
کور ته

هلته به زما مور را زده
کول ما ته

ما درکول به تا ته خوندور
شراب

او خپلو انارو خوږ
شربت

٣ د هغه چپ لاس دی زما د
سر لاندې

او په بني لاس هغه ما
غېږ کې نیسي

۴ ای د اورشلیم پېغلو تاسو
قسم وخورئ

تر هغې چې وخت سم
نه وي مینه مه
راویښوئ

شپږم غزل: د تلپاتې مینې څرګندول

د اورشلیم پېغلې

۵ دا ده څوک چې ده راروانه

له بیابان

چې یې کړې ده تکیه
په اوږې د خپل
جانان؟

معشوقه

ما راویښ کړې ته مښو د ونې
لاندې

چیرته چې مور دې
ډېر تکلیف سره
زېږولې وې ته

چېرته چې ته هغې

راوړې يې دې دنيا

ته

۶ ولګوه زما مينه په خپل زړه

باندې لکه د مهر په شان

په خپل لاس باندې

لکه بازوبند په

شان

ځکه چې مينه زوروره ده

لکه د مرګ په شان

داسې قوي دی غیرت
لکه د مرګ په شان

هغه سوځي لکه لمبو په شان

او سوځي لکه سخت
اور په شان

٧ ډېرې اوبه د مینې اور مړ
کولای نه شي

او نه یې وړلی شي
سیندونه

که څوک وغواړي چې مینه واخلي

په خپلې ټولې شتمنۍ باندې

هغه به سپک شي په پوره توګه

د پیغلې ورونه

⑧ مونږ کوچنۍ خور لرو

چې غټې شوې یې لا

نه دي سينې

که څوک راشي او هغه
وغواړي زمونږ نه

نو مونږ به څه کوو؟

٩ که هغه پېغله وي لکه دېوال
په شان

نو مونږ به جوړ کړو
ورته خلی د سپینو
زرو

که هغه وي دروازه

نو هغه به بنده کړو د

سبر په تختو باندې

معشوقه

١٠ زه وم لکه دېوال په شان

خو اوس داسې غټې

دي سینې مې

لکه د برجونو په شان

کله چې ګوري زما جانان ما

ته

نو خوشحالیږي هغه
زما په کتلو باندې

١١ په بعلهامون کې ؤ د سلیمان
د انګورو باغ

بزګرانو ته یې ورکړی
ؤ په اجاره باندې

ورکولې د مېوو بدل کې به هر
یو

ورته زر ټوټې د سپینو

زرو

١٢ زما د انګورو باغ دی یوازې

زما چې ورکوم یې چا ته

اړتیا نشته سلیمان ته

چې ورکړي زر

ټوټې د سپینو زرو

خو دوه سوه ټوټې دي هغه

چا دپاره

څوک چې پام کوي

تاکونو باندې

عاشق

١٣ ای زما محبوبې ته چې
اوسېږې باغ کې

دوستان زما په انتظار
دي چې اواز دې
واوري

خو یوازې زه غواړم
چې اواز دې واورم

معشوقه

۱۴ زما جانانه زر په منډه راشه

د غرڅه او هوسۍ د بچي

په شان

خوشبویه غرونو باندې

تاسو پوښتني لرئ؟ +1 807.700.9066
afghanbibles.org © افغانستان ۲۰۲۳